

Om morgenen undrer det mig mest at jeg lever

Jonas Gülstorff

Digte

Indholdsfortegnelse

[flyvende tæpper](#)
[og](#)
[så vågner jeg](#)
[plot](#)
[på lånt tid](#)
[om tid](#)
[få vejret](#)
[stop](#)
[mord](#)
[hjemme hos verner](#)
[ny_globus](#)
[baloo](#)
[fortrydelser](#)
[mode](#)
[abba abba abba](#)
[besøgende](#)
[indflydelser](#)
[et helt andet sted](#)
[i starten var der sort](#)
[forelsket for elsket](#)
 [stjernekipgeri](#)
 [fremkalder kærlighed](#)
 [betræder kærlighed](#)
 [havet](#)
 [klassisk](#)
 [feber](#)
 [bag døren](#)
 [kritiker](#)
 [han siger hun siger](#)
 [minder](#)
 [fysik](#)
[endnu en solo i amol](#)
 [rytme](#)

faders
luft
made in hjemve
ibiza
et-nul
tjener, der er ord i maden
dna nostalgi
jazz flies
noget i ovnen
starten på en god aften
pause
frokost i det glutenfri
sort køkken snak
jeg har engang været kok
alt
enten eller ej
rejse dig
shotgun
tilgive eller glemme
knæk og reykavik
fødselsdag på bowery
istanbul delight
når det kører
aah

flyvende tæpper

skiltet på det store telt
teltet på det lille skilt
hele himlen dækket
af et stort hvidt tæppe
intet hul ind til det blå
her på jorden
her på vejen
her er vejarbejde
under construction
siger skiltet på det lille telt
der sikkert også sidder på
den anden side af
himmelens hvide tæppe.

og

og jeg møder dem tit sammen
og han ved ikke at jeg ved det
og jeg kigger på hendes gravide mave
og ved at hun ikke ved det
og jeg har hørt det så tilfældigt
og det undrer mig at hun ikke ved det
og så står jeg ved så meget viden
og kan ændre to menneskers liv så radikalt
og flere hvis man tæller de ufødte med
og det er jo bare et eksempel
og det tænker jeg tit over når nogen kigger min vej.

så vågner jeg

lukkede øjne, sludder, kan ikke lukke et øje
lukkede øjenlåg, her lugter af kanel

øjenæbler har ikke set dagen eller den søvn
der stadig hænger i, bevidst om at solen er stået op

hjernen sender signaler om et orange lys
som øjet fornemmer for enden af mørket

samme følelse af fredfyldt ro kunne opnås
ved at ligge i græsset på en skyfri sommerdag

lukkede øjne og hovedet med centrum i solen
men inden hjernen når at gemme indtrykket

er det væk og jeg er vågen, hver gang.

plot

det er et af de tidspunkter i livet
hvor man kigger tilbage og
kun ser omridset af oplevelsen
en dårlig film uden plot
livet er fyldt med skønne dage
man alligevel aldrig kan huske.